

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kpkf.VII.39.607/2021/2.

A tanács tagjai: Dr. Zanathy János

a tanács elnöke

Dr. Bérces Nóra

előadó bíró

Dr. Farkas Katalin

bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Gál Tamás ügyvéd

Az alperes: ... Megyei Kormányhivatal

Az alperes képviselője: ... kamarai jogtanácsos

A per tárgya: jogsértést megállapító közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

A fellebbezéssel támadott határozat:

Debreceni Törvényszék 103.K.703.291/2020/5.

Rendelkező rész

A Kúria a Debreceni Törvényszék 103.K.703.291/2020/5. számú végzését helybenhagyja.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

[1] Az alperes a 2020. szeptember 22-én történt helyszíni ellenőrzés alapján a 2020. október 26-án kelt ... számú határozatával megállapította, hogy a felperes – mint egyéni vállalkozó munkáltató – jogsértést követett el két munkavállalója vonatkozásában. A felperes e határozattal szemben – jogi képviselője útján – keresetlevelet terjesztett elő a bíróságon, melyben az alperes határozatának az eljárást megindító végzésre is kiterjedő hatályú hatályon kívül helyezését, másodlagosan ugyanezen határozatok megsemmisítését kérte. Az alperes a védíratban arról tájékoztatta a bíróságot, hogy a keresettel támadott határozatot az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 120. § (1)

bekezdése alapján visszavonta, mivel az jogszabálysértő volt. A felperes e bejelentésre tekintettel az eljárás megszüntetéséhez hozzájárult, ugyanakkor a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 2. § (1) bekezdésének a) pontja szerint kérte a perindítással összefüggésben felmerült 120.000 forint összegű perköltsége megfizetését. Kérelme mellékleteként az ügyvédi megbízási szerződést is csatolta.

Az elsőfokú bíróság döntése

[2] Az elsőfokú bíróság a peres eljárást a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 81. § (1) bekezdés g) pontja alapján megszüntette, és a Kp. 35. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperest 60.000 Ft perköltség megfizetésére. A perköltség összegét az elsőfokú bíróság a Rendelet 3. § (6) bekezdésére utalással mérsékelte, arra hivatkozással, hogy az ügyben tárgyalás tartására nem került sor, és az eljárás megszüntetése folytán a felperes jogi képviselőjének egyéb beadványokat, nyilatkozatokat előterjesztenie nem kellett.

A fellebbezés és észrevétel

[3] A felperes fellebbezésében azt kérte, hogy a Kúria az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összegét változtassa meg, és kötelezze az alperest a felszámított 120.000 forint összegű ügyvédi munkadíj megfizetésére. Ezen felül a Rendelet 3. § (5) bekezdése szerint igényt tartott a másodfokú eljárásban felmerült költségei megfizetésére is. A felperes a fellebbezés előterjesztésével egyidejűleg 7.000 forint összegű eljárási illetéket fizetett meg elektronikusan.

[4] A fellebbezést megalapozó jogszabálysértésként a Rendelet 3. § (6) bekezdésére hivatkozott. Kiemelte, hogy a keresetlevélhez mellékelt megbízási szerződés és költségjegyzék nyomtatvány tartalmából megállapíthatóan nem egységes, hanem megbontott összegű megbízási díj teljesítésére volt köteles, amely egyrészt a peres eljárás elvállalásának díjából, másrészt a tárgyalások díjából állt. A peres eljárás elvállalásának ellenértékeként meghatározott 120.000 forint magában foglalta az előzetes megbeszélés, tényfeltárás, irattanulmányozás, a keresetlevél összeállítása, a keresetlevélben szereplő jogi érvelés és bírósági joggyakorlat bemutatása érdekében végzett joggyakorlat-kutatás költségeit, valamint a keresetlevél elektronikus benyújtásával és az ügy adminisztrálásával, iktatásával felmerült költségeket.

[5] Az ügyvédi munkadíj összegének mérséklését a releváns tényekre hivatkozással lehet indokolni, azonban az elsőfokú bíróság nem tett eleget az indokolási kötelezettségének, illetve indokolása részben ellentétes a rendelkezésre álló iratokkal. Jelen esetben a tárgyalás tartásának hiányával indokolt díjcsökkentés nem lehet releváns tény, hiszen a tárgyalás tartása külön munkadíj tétel lett volna; az pedig iratellenes, hogy nem került sor egyéb nyilatkozat előterjesztésére, hiszen a permegszüntetés körében a felperest éppen az elsőfokú bíróság hívta fel nyilatkozattételre, melynek a törvényes határidőn belül eleget is tett.

[6] A felperes álláspontja szerint az általa előterjesztett ügyvédi munkadíj iránti igény eltúlzott mértékűnek nem volt tekinthető, hiszen a keresetlevél elkészítését az ügyféllel történő egyeztetések, a jogszabály, illetve joggyakorlat kutatása előzte meg, időt töltött a jogi képviselő a beadvány összeállításával, adminisztrálásával és az ügy befejezését követően is van adminisztrációs feladat, az irat őrzéséről is gondoskodni kell. Ezeket a szempontokat a munkadíj összegszerűségében a bíróságnak is kifejezésre kell juttatnia, különösen akkor, ha az ügyvédi munkadíj összege megbízási szerződésen alapul.

[7] Az alperes a fellebbezésre észrevételt nem tett.

A Kúria döntése és jogi indokai

[8] A fellebbezés nem alapos az alábbiak szerint.

[9] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése szerint eljárva a fellebbezés keretei között bírálta felül, erre figyelemmel csak azt vizsgálhatta, hogy az elsőfokú bíróság követett-e el jogsértést azzal, hogy az eljárást megszüntető végzésében az alperest 60.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

[10] Az elsőfokú bíróság a felperes által kért 120.000 forint összegű perköltséget a Rendelet 3. § (6) bekezdésére hivatkozással mérsékelte. E szakasz nem a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíjra, hanem a bíróság által a pertárgyértékhez viszonyítottan megállapított munkadíjra vonatkozó rendelkezést tartalmazza. E jogszabályi hivatkozás nyilvánvaló elírásként volt értékelhető, mivel a Rendelet 2. § (2) bekezdése a 3. § (6) bekezdésével azonos tartalmú lehetőséget ad a bíróságnak az ügyvédi munkadíj összegének mérséklésére. Ebből az elírásból adódóan a felperes is a Rendelet 3. § (6) bekezdését jelölte meg fellebbezésében jogszabálysértésként, azonban – a Kp. 2. § (4) bekezdésében rögzített tartalom szerinti elbírálás elve alapján – a Kúria azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság a Rendelet 2. § (2) bekezdésébe ütköző módon járt-e el a perköltség meghatározása során.

[11] A Rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontja kimondja, hogy az ügyvéd által képviselt fél ügyvédi költségként a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj összegét számíthatja fel. A 2. § (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az (1) bekezdés alapján felszámított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.

[12] Az elsőfokú bíróság a felperes és képviselője között létrejött megbízási díj összegét e döntést indokolva mérsékelte. Ez az indokolás azonban csak részben állja meg a helyét, hiszen – amint arra a felperes fellebbezésében helyesen hivatkozott – a felperes által a képviselőjének megfizetett 120.000 forint összegű perköltség igényébe a tárgyalásokért járó díj nem tartozott bele, ez az összeg a peres eljárás megindításával függött össze. Ugyanakkor az elsőfokú végzés indokolásából félreérthetetlenül következik az, hogy a megbízási díj mérséklését a bíróság azért látta indokoltnak, mert a perindítás lényegében elérte a célját anélkül, hogy a keresetlevél benyújtásán kívül a per viteléhez kapcsolódó további lényeges eljárási cselekmények megtételére lett volna a felperes részéről szükség. A Rendelet a bíróság részére lehetőséget ad arra, hogy ne automatikusan ítélje meg a fél és az ügyvéd között létrejött megbízási szerződés alapján járó összeget, hanem mérsékelje azt, figyelembe véve az eset valamennyi körülményét. A bíróság az ügyvédi munkadíj megállapítása során

mérlegelheti, hogy a perköltség címén felszámított összeg ténylegesen milyen mennyiségű, terjedelmű munka fejében fizetendő, a megbízási díj a kifejtett munkával arányban állónak tekinthető-e, és ennek eredményeképp a követelt összeget akkor is mérsékelheti, ha az eljárás megszüntetésére azért került sor, mert az alperes a jogsértő határozatát visszavonta.

[13] A Kúria ezzel összefüggésben kiemeli, hogy az alperes három oldal terjedelmű közigazgatási határozatával szemben a felperes jogi képviselője négy oldal terjedelmű keresetlevelet készített, majd – miután az alperes a védiratában közölte, hogy döntését annak jogszabálysértő volta miatt visszavonta – fél oldalt el nem érő nyilatkozatában közölte, hogy a per megszüntetéséhez hozzájárul, és kéri a felszámított perköltsége megfizetését, figyelemmel arra, hogy az alperes határozata a perre okot adott. A peres eljárást megindító keresetlevél benyújtása nem vitásan nagyobb felkészülést és előkészületeket igényel, mint egy utóirat elkészítése, azonban a támadott határozat viszonylag egyszerű volta, valamint a keresetlevél rövid terjedelme, majd az azt követően benyújtott, néhány mondatot tartalmazó felperesi beadvány együttesen sem volt olyan mennyiségű és – az átlagos megítélés szerint – nem követelt meg olyan nagy mértékű munkaráfordítást, ami alapot szolgáltatott a felek által kikötött munkadíj alperes által történő megfizetésére. Az elsőfokú bíróság ezért a Rendelet 2. § (2) bekezdésének megfelelően, valamennyi körülményt együttesen mérlegelve, okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a megbízási díjat mérsékli, és csak az igényelt perköltség egy – a fentebb részletezettek szerint kifejtett munkával arányban álló – részének megfizetésére kötelezi az alperest.

[14] Mindezek alapján a Kúria – részben módosított indokolással – az elsőfokú bíróság végzését fellebbezett részében a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rész

[15] Az alperes a fellebbezési eljárásban észrevételt nem terjesztett elő, költséget nem számított fel, ezért a Kúria a költség tárgyában való határozathozatalt a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 82. § (3) bekezdése alapján mellőzte.

[16] A felperes által a fellebbezés előterjesztése során – a tárgyi illetékfeljegyzési jog ellenére – megfizetett 7.000 forint fellebbezési eljárási illeték a felperes terhén marad.

[17] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[18] A végzés ellen a fellebbezés lehetőségét a Kp. 112. § (2) bekezdése, a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. március 29.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Bérces Nóra s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő